

Salvador Perarnau

L'Art i la Vida

Conferència del poeta i publicista
Salvador Perarnau, a l'estatge de
l'Agrupació Excursionista Júpiter
(Passeig Triomf, 50), el dia
27 de Gener de 1928

Entrada lliure A les 10 de la vetlla

El cascavell

Quan era encara molt menut,
per l'ampla carretera
i entre la polsaguera
trobi un cascavell perdut.

El colli, i una música
damunt dels dits ressorrà.
Quina cosa més bonical
El vaig cloure dins la mà.

I acostant-me'l a l'orella
el feia dringar ben fort.
Aïl, que la musica aquella
se'm ficà dintre del cor!

Se m'enduïa l'alegria
corrent carretera enllà
i em semblava que tenia
tot el món dintre la mà.

Feia un so com de rondalla,
cada vegada més dolç.

Que és bonica la troballa
d'un cascavell dins la pols!

A voltes encar repica
endins del cor, molt pregon...
i aquella seva musica
duu la bellesa del món.

I el veig dintre cada cosa,
el porto en cada sentit
i a voltes fins se me'l posa
penjat al coll, el neguit.

Ara que sé que la vida
feta d'engany i il·lusió,
és veritat i mentida
i mig fosca i mig claró.

Ara que em sento a tothora
el cor trist i l'esguard dolç
i duc l'ànima que plora
com cascavell dins la pols,

em plau i recordà una mica
el so d'aquell cascavell
perquè la seva musica
em fa veure el món més bell.

Feia un so com de rondalla
cada vegada més dolç,
Que és bonica la troballa
d'un cascavell dins la pols!

Jo tinc l'ànima enternida
d'aquest record de menut,
ara que em sé dins la vida
com un cascavell perdut.

¿Per què la vida és ploralla
i és també somriure dolç?...
Que és bonica la troballa
d'un cascavell dins la pols!

Salvador Perarnau